

[Johs. Christiansen.]

fondet kommer i stand, mellem de billed-dannende kunstnere og arkitekterne. Det er af ganske overordentlig værdi, hvis et så stærkt og godt samarbejde som muligt kan komme i stand, og det tvivler jeg ikke om at man fra begge sider vil være interesseret i.

Man har her nævnt Aarhus, det kan jeg godt forstå, og jeg vil gerne i samme forbindelse nævne Odense som bevis på, at en kommune kan løse en stor opgave i denne retning. Jeg har med den største glæde gået igennem de forskellige sale og værelser på Odense rådhus, efter at det er blevet bygget om, og den samklang, jeg har fundet dér imellem den bildende, udøvende kunstner og arkitekter og håndværkere, er af en sådan karakter, at man i allerhøjeste grad må ønske, at der virkelig kan komme noget godt ud af det initiativ, der her er taget.

Aksel Larsen: Vi har igennem det materiale, der er tilvejebragt af kommissionen, såvel som igennem den højtærede ministers fremsættelsestale og bemærkningerne til lovforslaget fået ret udførlig besked om det problem, der her foreligger, om den historiske, ideelle og kulturelle baggrund for det lovforslag, den højtærede minister har fremsat. Vi har fået yderligere besked gennem tre af de ærede ordføreres meget udførlige taler, og jeg tror, at jeg under disse omstændigheder kan afholde mig fra at beskæftige mig med en historisk redegørelse for baggrunden for lovforslagets tilblivelse eller med en begrundelse for nødvendigheden af, at det offentlige, stat og kommuner, gør noget alvorligt for at støtte kunsten og bringe kunsten ud til folket.

Jeg vil derfor kun slutte mig til en række af de almindelige betragtninger, der er fremsat af de foregående talere i denne debat, idet jeg dog beder om, at man ikke identificerer mine meninger med alt, hvad der er blevet sagt. Jeg må måske med det samme sige, at når det drejer sig om Statens kunstfond, hvor staten skal indsætte bestyrelsen og fordele pengene, så tror jeg ikke, det ærede medlem hr. Johs. Christiansen behøver at nære nogen ligefrem panisk rædsel for, at der skal blive for vilde eksperimenter ved udsmykning og ophængning, i hvert fald ikke vildere end det, vi har oplevet ved Stærekassens udsmykning,

såvel udvendig som indvendig, men det er måske også slemt nok.

Mit parti ser med stor sympati på det forslag, der foreligger, og vi finder, det er på tide, at det bliver fastslået, at det offentlige på dette område har pligter, som det ikke kan vise fra sig, og at det må søge de nødvendige midler hertil.

Hvad de foreslåede midler angår, kan vi vel egentlig kun sige, at vi finder, de er meget beskedne og ligger i underkanten af, hvad samfundet burde kunne yde. Lad mig så tilføje, at der naturligvis vil opstå en mængde praktiske vanskeligheder, når Statens kunstfond og Eckersberg-Thorvaldsenfondet skal begynde at arbejde, måske i særlig grad, når Statens kunstfond skal begynde sit arbejde. Jeg ved ikke, hvorledes man tænker sig at løse denne opgave, jeg kender ikke så meget til, hvilke planer man har, men jeg forstår også, det er noget, man i særlig grad skal forhandle om i det udvalg, der formentlig bliver nedsat. Jeg ved, at problemerne altså ikke er løst, selvom man vedtager en lov i overensstemmelse med det lovforslag, der er fremsat.

Jeg må tillade mig at sige, at jeg ville have mere sympati for den af kunstnerne foreslåede 2 pct.s afgift end for en fast årlig bevilling som her foreslået. Naturligvis er der ikke ført noget bevis for, at netop det at anvende 2 pct. af udgiften til offentligt byggeri til kunstneriske formål ville være det helt rigtige, men jeg finder i hvert fald, at det burde være minimum. Jeg ville foretrække en ordning i den retning fremfor den her foreslåede ordning, hvorefter der stilles langt færre midler til rådighed, selvom jeg erkender, at der vel er en mulighed — jeg ved ikke hvor stor — for at bevillingen år for år kan forhøjes.

Jeg ser i bemærkningerne, at man begrunder forslaget om en fast og ret beskeden bevilling med, at størrelsen af midlerne til kunstneriske formål ville komme til at svinge med byggeriets omfang, hvis man gik ind på kunstnerens idé, og man tilføjer, at det må ses i øjnene, at det offentlige byggeri i de allernærmeste år vil blive reduceret så betydeligt, at et 2 pct.s provenu beregnes at komme til at ligge omkring 1 mill. kr. Hvis dette sidste er tilfældet, er der kun een forklaring derpå, nemlig, at staten skal bruge så mange penge til mili-